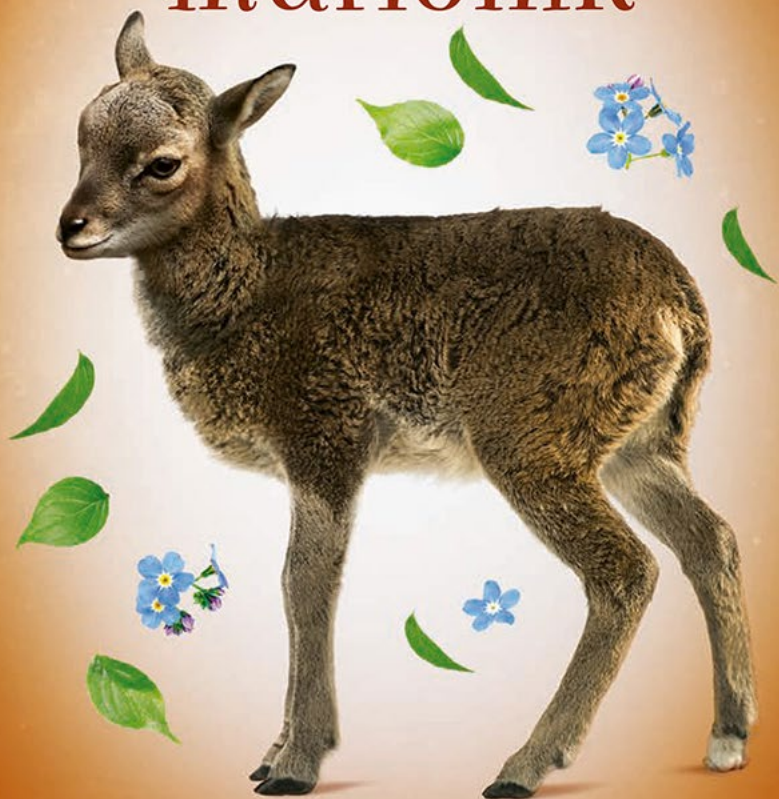

Zvierací záchranári

Stratený muflónik

Jana Olivová
Ilustrácie Zuzana Šlánská

Skutočné príbehy z našej prírody

FRAGMENT

Zvierací záchranári Stratený muflónik

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Jana Olivová

Zvierací záchranári – Stratený muflónik – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Zvierací záchranári

Stratený muflónik

ĽNapísala Jana Olivová
ĽIlustrovala Zuzana Šlánská

FRAGMENT

*Pre Ondra, ktorý má nevdačnú úlohu
ťahat' ma zo sveta kníh späť do reality.*

Knihomol' Tomáš

Tomáš odložil knihu a zhlboka si vydýchol.
Fíha, to teda bola parádna jazda! Práve čítal
Robinsona Crusoea a bol úplne unesený osudom
úbohého stroskotanca. Čítanie miloval, a najmä
dobrodružné príbehy, ktoré ho zaujímali
zo všetkých najviac. Vďaka tomu sa mohol
vcítiť do úloh neohrozených bojovníkov,
rytierov, pirátov i kráľov. Alebo stroskotancov
na opustenom ostrove.

Práve sa dostal k časti, kde Robinson zúfalo hľadá prameň, aby neumrel od smädu, a v tej chvíli si uvedomil, že ani on celé popoludnie nič nepil. Rýchlo vybehol z izby a po schodoch zamieril dolu do kuchyne, aby sa napil domácej limonády.

„Ale, ale, kto sa to sem prišiel na nás pozrieť?“ ozval sa od jedálenského stola tato a posunul si na nose okrúhle okuliare. Práve si s mamičkou užívali tradičnú nedeľnú partiu žolíka a podľa jeho úsmevu sa zdalo, že vyhráva. „Žeby náš stratený syn?“

Chlapec, s jednou rukou natiahnutou k chladničke, sa zarazil. „Stratený?“
Nechápavo zvrátil čelo a otočil sa k rodičom.

„Predsa večne stratený v knihách, v ríši rôznych príbehov,“ spýtavo vytiahla obočie mamička. „Už sme sa obávali, či si nájdeš cestu späť do ríše nás obyčajných smrteľníkov.“

Tomáš sa zašklabil. Bol zvyknutý, že pre jeho lásku ku knihám si z neho rodičia uťahovali. Mamička mu žartom hovorievala *ty náš malý knihomol'* a tatko občas utrúsil niečo v tom zmysle, že je lepšie šatiť a živiť celú armádu, než kupovať knižky jednému Tomášovi, ale zakaždým tieto svoje vyhlásenia doplnil úsmevom a žmurknutím, takže Tomáško si z toho nič nerobil. Dobre vedel, že rodičia sú radi, že svoj voľný čas netrávi sledovaním videí v mobile alebo hraním počítačových hier, aj keď by sa ešte viac tešili, keby občas vystrčil nos z kníh a našiel si vonku kamarátov.

„Nechceš si s nami zahrať karty?“ spýtal sa tato a s nádejou ukázal na voľnú stoličku vedľa seba.

Tomáš pokrútil hlavou a vytiahol z chladničky džbán so svojou obľúbenou citronádou, aby si nalial do pohára. „Nehnevajte sa, ale nemám čas. Robinson práve preskúmava ostrov a je to šialene napínavé, takže...“

„... takže tvoji úbohí opustení rodičia si ako zvyčajne budú musieť vystačiť sami so sebou,“ dokončila vetu mamička.

V tej chvíli však už bol Tomáš duchom znova na Robinsonovom ostrove, a tak si ani nevšimol, ako sa na seba rodičia významne pozreli. Opatrne vzal pohár do oboch rúk, aby limonádu cestou nerozliat, a zamieril po schodoch späť do svojho knižného kráľovstva.

Len čo sa za ním zavreli dvere, mamička si povzdychla: „Takto to s ním už ďalej ísť nemôže. Takmer polovica prázdnin je fuč,

vonku je krásne počasie a Tomáško celý deň len sedí doma a číta si. Ved' si leto vôbec neužije.“

„To máš pravdu,“ prikývol tato a počúchal si nos, „ale čo s tým narobíme? Na akýkoľvek program, čo mu ponúkne, je jeho odpoveď vždy nie. Odmietol letný tábor. Nechce si ísť zahrať futbal na ihrisko, nechce sa mu ísť bicyklovať ani na žiadny výlet, dokonca odmietol ísť s nami do mesta na zmrzlinu... Naozaj sme už vyskúšali všetko možné.“

Mamička si ťukla prstom na čelo a potom sa jej rozžiarili oči, ako vždy keď dostala dobrý nápad. „Nám možno vraví nie,“ vyslovila s lišiackym úsmevom, „ale viem o niekom, koho určite neodmietne.“

